

Mørke skygger over Ekely

En fredet liten knaus med gamle almetrær er en del av landskapet i Munchs sene Stjernenatt, der også John Gabriel Borkman var en inspirasjon. Dette er siste scene i Ibsens drama, som grep Munch: Borkman går ut i vinternatten og en «ishånd» griper ham i hjertet.

Munch døde selv på Ekely en vinterdag i 1944, etter å ha viet livet til å skape en kunst som gjør Norge viktigere i verden. Hans hjem i 30 år ble revet i 1960.

«Primitive» samfunn vet å ære minnet om en stor skaper-sjamaan. «Munch-skogen» ville vært et hellig sted, som gravhaugene i Borre (der den unge Edvard faktisk ble innviet i livets mysterier!). Moderne kulturvern erkjenner også at mennesket har behov for mer enn penger og privatliv, og at vi er innvevd i et forpliktende fellesskap i tid og rom.

Men – som en «kul» provokasjon, planlegges det nå en svart dødsbunker på den «hellige haugen» ved Munchs Ekely. Kunstner Per Maning har pekt på den varslede skandalen med et understatement: «... et prosjekt som A House to Die in vil minimalisere Edvard Munch».

Frank Høifødt
dr.art
Oslo